

Foreligger der en sådan lovlig beslutning, er ethvert organ i kommunen forpligtet til at respektere denne, jfr. svaret på udvalgets spørgsmål 1. Sker dette ikke, vil borgerrepræsentationen kunne gribe ind. I forhold til magistratens medlemmer vil indgrebet i givet fald kunne ske i henhold til forslaget § 2, nr. 11.

Som anført i svaret på spørgsmål 17 er det en betingelse for et sådant indgreb, at der hos de enkelte medlemmer foreligger vægring som beskrevet i bestemmelsen. Hvorvidt der foreligger en sådan vægring, må bedømmes i det konkrete tilfælde.

Spørgsmål 19:

I bemærkningerne til lovforslaget og af den betænkning, der ligger til grund, er de foreslåede ændringer i § 66, respektive § 53 a, begrundet i et enkelt eksempel, som alle og enhver kan forbinde med borgmester Villo Sigurdssons nægtelse af at sætte arbejdet med epoxy på Lynetten i gang. Lovforslaget tager udgangspunkt i spørgsmålet om kontinuitet og overensstemmelse med lovgivning og forskrifter i kommunalforvaltningen. Af hvilken årsag er rimeligheden af at pålægge bygningsarbejdere at sætte deres helbred på spil ikke inddraget i overvejelserne? Vil sådanne andre indfaldsvinkler altid vige for »kontinuiteten« og »forvaltningsretten«?

Svar:

Den kommunale styrelseslovgivning beskæftiger sig med fordeling af kompetencer i kommunestyret. Det er et grundlæggende princip i denne lovgivning, at kompetence og ansvar følges ad.

Kommunalbestyrelsen (i København borgerrepræsentationen) har det overordnede ansvar for hele den kommunale virksomhed, jfr. svaret på spørgsmål 16.

Kommunalbestyrelsen er derfor også kompetent til at træffe afgørelse i enhver kommunen vedrørende sag. Der tilkommer ikke andre kommunale organer – som altså er underordnet kommunalbestyrelsen – nogen ret til at efterprøve, om kommunalbestyrelsens beslutninger er hensigtsmæssige, herunder ud fra de i spørgsmålet nævnte hensyn.

Det er herved forudsat, at den pågældende beslutning er lovlig, også f. eks. i relation til lovgivningen om arbejderbeskyttelse. Er dette

ikke tilfældet, vil beslutningen kunne annulleres af tilsynsmyndigheden eller domstolene.

Spørgsmål 20:

Hvilke muligheder vil mindretal have for at forfølge borgmestres vægringer af at udføre vedtagne beslutninger?

Svar:

Ifølge forslaget § 1, nr. 2 (og § 2, nr. 1) kan ethvert medlem af kommunalbestyrelsen indbringe ethvert spørgsmål – herunder også et forslag om indgreb i henhold til forslaget § 1, nr. 18 (og § 2, nr. 11) – for kommunalbestyrelsen.

Det er herefter kommunalbestyrelsens afgørelse – under politisk ansvar i forhold til vælgerne – om man ønsker at forfølge sagen, eller om man eventuelt efter omstændighederne kan acceptere, at f. eks. en beslutnings gennemførelse udsættes.

Det er herved forudsat, at kommunen ikke efter lovgivningen eller kontraktligt i forhold til borgerne eller andre myndigheder er forpligtet til at gennemføre den pågældende beslutning. I så fald er kommunalbestyrelsen også retligt ansvarlig for, at beslutningen gennemføres, og vil om fornødent kunne fastholdes på dette ansvar, efter omstændighederne af tilsynsmyndigheden og/eller domstolene.

Spørgsmål 21:

Hvilke muligheder har en beboerorganisation for eventuelt med støtte fra borgerrepræsentationsmedlemmer at forfølge en vægring, som f. eks. da Københavns borgerrepræsentation i februar 1975 enstemmigt pålagde den konservative borgmester, Alfred Wassard, at fremlægge en ny dispensationssplan for Nansensgade-området inden eller snarest efter sommerferien 1975 og denne beslutning ikke blev bragt til udførelse i de over 2 år, der gik, før borgmesteren blev afløst på posten?

Spørgsmål 22:

Hvilke tilsvarende muligheder har forældre og ansatte for at forfølge en vægring, som f. eks. da Københavns socialborgmester Pelle Jarmer af borgerrepræsentationen blev pålagt at indgå driftsoverenskomst med daginstitutionen »Stærevænget« og borgmeste-